



A Bíróság elutasítja a glifozát termelésére specializálódott kínai társaság, a Xinanchem dömpingellenes ügyében a Tanács által előterjesztett fellebbezést

A kínai államnak a Xinanchem részvényesi közgyűlése feletti irányítása nem zárja ki automatikusan e társaságot a piacgazdasági feltételek mellett működő vállalkozás jogállásának a kedvezményéből

Az Európai Unió védi a belső piacát az uniós tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozataltól, azaz, a mesterségesen alacsony árú termékek behozatalától. A „dömpingellenes alaprendelet”¹ szerint e termékek tekintetében alkalmazni kell egy olyan eljárást, amely a rendes érték megállapítására irányul. Az ezen érték és a bejelentett érték közötti különbség szolgál ugyanis alapként annak a dömpingellenes vámnak a megállapításához, amelyet az importőrnek azért kell fizetnie, hogy elveszítse a dömping eredményeként szerzett versenybeli előnyt.

Ha a dömpingelt behozal nem piacgazdaságú országból származik, a rendes értéket főszabály szerint a kérdéses terméknek egy hasonló, piacgazdaságú harmadik országban alkalmazott ára vagy számtanilag képzett értéke alapján kell megállapítani. Ha azonban az olyan gyártó kérelmére, aki ellen dömpingellenes vizsgálat van folyamatban, és aki bizonyos nem piacgazdaságú harmadik országok valamelyikéből – melyek között Kína is szerepel – származik, megállapítható, hogy e gyártó esetében piacgazdasági feltételek érvényesülnek, akkor e gyártó a piacgazdaságú harmadik országokból származó gyártókkal szemben alkalmazott bánásmódban részesül. A gyártónak ahhoz, hogy megkapja a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás (a továbbiakban: MET) jogállását, olyan bizonyítékokat kell benyújtania, melyek alátámasztják többek közt azt, hogy a döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozza meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül. A MET jogállásának a megadása azzal jár, hogy a dömpingár-különbséget a gyártó egyedi adatai alapján állapítják meg, amely a legtöbb esetben alacsonyabb, vagy akár nem létező dömpingár-különbséget eredményez.

A Tanács 1998-ban dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó, a mezőgazdasági termelők körében az egész világon igen gyakran használt, vegyi gyomirtó vegyszerként alkalmazott glifozát behozatalára.

Az e dömpingellenes intézkedéseknek a 2003-ban való felülvizsgálata során a Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (a továbbiakban: Xinanchem), amely a kínai piacon és a világpiacon glifozátot gyártó és értékesítő kínai társaság, kérelmezte a MET jogállásának a megadását.

¹ A 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.).

A Tanács 2004 szeptemberében a Bizottság javaslatára rendeletet² fogadott el, mely e dömpingellenes intézkedéseket meghosszabbította. E rendelet elutasította a Xinanchem kérelmét, főképp azon indokból, hogy a kínai állam részvényesként jelentős irányítást gyakorol e társaság fölött, és a kínai kereskedelmi kamara által alkalmazott lebélyegzési rendszer útján beavatkozik a társaság exportárainak a meghatározásába. A Xinanchem-mel szemben így az általános dömpingellenes vámot vetették ki, amelyet egy piacgazdaságú harmadik ország – a jelen ügyben Brazília – gyártóitól kapott adatok alapján 29, 9 %-ban határoztak meg.

A Xinanchem e rendelettel szemben keresetet indított az Elsőfokú Bíróság előtt, amely a 2009. június 17-én hozott ítéletében³ a rendeletet az e társaságot érintő részében megsemmisítette.

Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a kínai állam a társaság kisebbségben levő állami részvényeseként a nem állami tulajdonban lévő részvények széles körben való eloszlása folytán irányítja a társaság közgyűlését, amely az igazgatótanács tagjait maga választja. Az Elsőfokú Bíróság azonban kimondta, hogy a kínai állam által gyakorolt állami irányítás nem azonosítható főszabály szerint a gyártónak az árakra, a költségekre, és a ráfordításokra vonatkozó döntéseibe való jelentős állami beavatkozással⁴. Következésképpen a Tanács és a Bizottság nem tagadhatja meg automatikusan a Xinanchem-mel szemben a MET kedvezményét anélkül, hogy figyelembe venné az e társaság által benyújtott bizonyítékokat.

Másrészt az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a Xinanchem által benyújtott bizonyítékok alkalmasak voltak annak az alátámasztására, hogy a kínai kereskedelmi kamara által alkalmazott, exportszerződések lebélyegzésére vonatkozó eljárást a kínai állam nem írta elő, és a Xinanchem szabadon határozhatja meg az exportárait. Az Elsőfokú Bíróság ebből arra a következtetésre jut, hogy ezen információk bizonyító vagy elégséges jellegének kétségsbe vonása nélkül az intézmények nem juthattak arra a megállapításra, hogy a szóban forgó eljárással az állam jelentős irányítást gyakorolt ezen árak vonatkozásában.

A Tanács az Elsőfokú Bíróság ítéletével szemben fellebbezést nyújtott be a Bírósághoz.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság megállapítja, hogy a dömpingellenes alaprendelet nem a gyártó vállalkozások tekintetében gyakorolt bármely természetű állami beavatkozást tiltja, hanem kizárólag az e vállalkozások által az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozóan hozott döntésekbe való jelentős beavatkozást. Mivel e rendelet annak biztosítását célozza, hogy e döntéseket a piacgazdaságban érvényesülő feltételek alapján hozzák meg, az olyan állami beavatkozás, amely sem jellegénél, sem hatásainál fogva nem alkalmas arra, hogy e döntéseket a piacgazdasági feltételekkel összeegyeztethetlenné tegye, nem tekinthető jelentősnek.

E körülmények között a Bíróság helyben hagyja az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását, amely szerint **az az irányítás, amelyet a kínai állam a jelen ügyben kisebbségben levő részvényesként a Xinanchem fölött gyakorolt, nem azonosítható automatikusan az e társaság által az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozóan hozott döntésekbe való jelentős beavatkozással.**

A Bíróság e tekintetben hangsúlyozza, hogy az ilyen irányítás nem összeegyeztethetetlen a jellegénél fogva a piacgazdaság szabályaival, és nem jelenti szükségszerűen azt, hogy a kínai állam ténylegesen jelentősen beavatkozott a Xinanchem által az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozóan hozott döntésekbe. A Bíróság megállapítja, hogy ebből következően a

² A Kínai Népköztársaságból származó glifoszt [helyesen: glifozát] behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2004. szeptember 24-i 1683/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 303., 1. o.). A Tanács 2010. december 13-án elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó glifozát behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megszüntetéséről szóló, 2010. december 13-i 1187/2010/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 332., 31. o.). E rendelet a 2010. december 17-i hatálybalépésével hatályon kívül helyezte az e behozatalokra vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket, valamint megszüntette az azokat érintő eljárást. A jelen ügyben azonban, mivel a tények ezen időpontot megelőzően valósultak meg, az 1683/2004 rendeletet kell alkalmazni.

³ Az Elsőfokú Bíróság [T-498/04](#). sz. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group kontra Tanács ügyben 2009. június 17-én hozott ítélete.

⁴ A költségek és a ráfordítások többek közt a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat foglalják magukban.

Tanácsnak és a Bizottságnak értékelnie kellett, hogy az e társaság által előterjesztett információk elegendőek-e annak alátámasztására, hogy a társaság az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozóan hozott döntéseit a piac jelzéseit figyelembe véve, jelentős állami beavatkozás nélkül hozza meg, amelyet azonban az intézmények nem tettek meg.

A Bíróság azonban megjegyzi, hogy egy nem piacgazdaságú ország tekintetében az a körülmény, hogy valamely, ebben az országban székhellyel rendelkező társaság *de facto* állami részvényesek irányítása alatt áll, komoly kétségeket ébreszt azzal kapcsolatban, hogy a társaság vezetése kellőképpen független-e az államtól ahhoz, hogy az árak, költségek és ráfordítások tekintetében a piaci jelzésekre reflektáló, önálló döntéseket hozhasson. A Tanács és a Bizottság tehát a Xinanchem által előterjesztett bizonyítékok vizsgálata során jogszerűen vehette volna figyelembe ezt a körülményt.

A Bíróság ezt követően az exportszerződések lebélyegzésére irányuló eljárás tekintetében elutasítja a Bizottság azon érvelését, amely szerint az a körülmény, hogy a kínai kereskedelmi kamarának lehetősége volt arra, hogy a referenciaár be nem tartása esetén az exportszerződések lebélyegzését megtagadja, első látásra az árakba való állami beavatkozás elegendő bizonyítékának tűnik. E tekintetben a Bíróság megállapítja, hogy az intézmények az értékelésüket nem korlátozhatják az „első látásra” megmutatkozó helyzet elemzésére abban az esetben, ha a gyártó olyan bizonyítékokat terjeszt elő, amelyek alkalmasak éppen ennek a cáfolatára. A széles mérlegelési jogkör ugyanis, amellyel a Tanács és a Bizottság a kereskedelempolitikai védintézkedések területén rendelkezik, nem mentesíti ezen intézményeket annak kötelezettsége alól, hogy kellő mértékben figyelembe vegyék e bizonyítékokat.

Tekintettel arra, hogy a Tanács és a Bizottság által hivatkozott érvek közül egyiknek sem lehet helyt adni, **a Bíróság a fellebbezést teljes egészében elutasítja.**

Emlékeztető: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#).” ☎ (+32) 2 2964106